

Peregrinació
 Fernão Mendes Pinto
 Edicions de 1984
 ★★★★★☆

Poques vegades tindrem l'oportunitat que un explorador del segle XVI ens expliqui les seves aventures. Fernão Mendes, portuguès nascut el 1510, va passar 21 anys navegant pels territoris orientals, des d'Etiòpia fins al Japó. La seva vida, digna d'una producció de Hollywood, va quedar perpetuada en les pàgines de la seva obra, actualment reeditada. Des de llavors molts lectors s'han aventurat a imitar l'intrèpid autor. Hissem les veles?

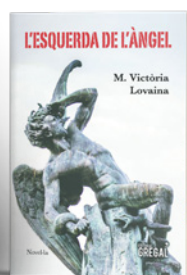
Al mateix riu d'Heràclit
 Pep Coll
 Proa
 ★★★★★☆

"Creuem i no creuem els mateixos rius." "Som i no som." "Tot flueix, res està quiet." 2.500 anys no ens han fet oblidar les ensenyances del filòsof Heràclit. L'autor Pep Coll ens presenta en la seva biografia novel·lada la vida i obra del filòsof. A través de les seves sentències, viatjarem per moments transcendents de la història, com són l'enfrontament entre grecs i perses a les guerres Mèdiques o el naixement de la democràcia.

Cartes al demà

L'esquerda de l'àngel
 M. Victòria Lovaina | Editorial Gregal | ★★★★★☆

A mitjan anys cinquanta en Nèstor, un veí del Raval, entra en contacte amb la Maria i la Cinta, dues barcelonines de començaments del segle XX. Però no parlem pas de màquines del temps i ciència-ficció! Unes cartes trobades al capçal d'un llit seran el fil narratiu d'aquesta història. La novel·la ens presenta dues èpoques diferents, dues històries diferents i protagonistes diferents. L'escenari, però, serà sempre el mateix: Barcelona.

Anatomia d'ahir i avui

ES POT DISCUTIR SI LA LITERATURA ho pot tot, com en algun moment afirma Éric Vuillard a *L'ordre del dia*. Però, certament, aquest darrer premi Goncourt de les lletres franceses, ara traduït a casa nostra, és una bona mostra de l'impacte que una petita joia narrativa, a voltes fins i tot poètica, pot tenir en la comprensió de fons d'un moment dramàtic com fou l'ascens del nazisme. I, encara més, revela com les bones aproximacions literàries a qualsevol fenomen històric o social, per molt estudiat i revisitat que estigui, sempre sorprenen. Entre altres motius, perquè serveixen també com a mirall del present i de societats aparentment tan distants d'aquelles que, en principi, centren l'obra.

DESPULLAR L'ASCENS del nazisme a partir de l'interès del gran capital, de la manipulació política i comunicativa i de la passivitat social. Això és, en essència, el que aconseguix Vuillard posant literatura a fets històrics concrets i –amb menys barroquisme que, per exemple, Javier Cercas– analitzant bé l'anatomia d'instant d'ahir que ens interpel·len avui. Bona radiografia, salpebrada amb tocs d'intriga i sàtira, fa l'autor de l'Anschluss o annexió d'Àustria a l'Alemanya nazi, el 1938: "En aquell instant la *Blitzkrieg* [guerra llamppec] no era res. Era un embús de panzers. Era una gegantina pana de motor a les carreteres nacionals austríaques, no era res més que el furor dels homes".

MARC ANDREU
 Historiador i periodista

ARA BÉ, L'ORDRE DEL DIA que va donar via lliure al totalitarisme nazi el situa magistralment Vuillard el 20 de febrer del 1933, en la reunió al Reichstag on 24 grans empresaris van acordar amb Hitler pagar-li la campanya electoral. "Els es deien BASF, Bayer, Agfa, Opel, IG Farben, Siemens, Allianz, Telefunken", recorda l'autor. I afegeix, socialitzant la seva responsabilitat històrica: "Són els nostres cotxes, les nostres rentadores, els nostres articles de neteja, les nostres ràdios i despertadors, l'assegurança de casa nostra, la pila del nostre rellotge. La nostra vida quotidiana és la seva". Esborrona pensar-hi.

L'ordre del dia
 Éric Vuillard | Edicions 62 | ★★★★★

